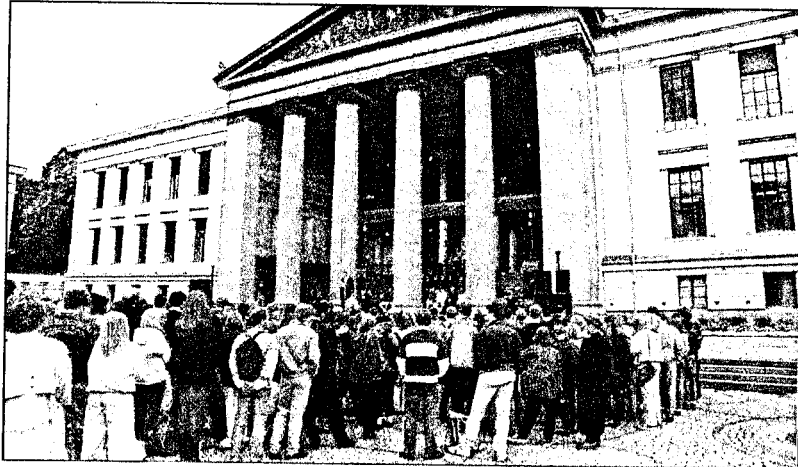

Private puggeskoler som elevene kan gå på for å forbedre sine karakterer, er en dårlig form for skole. Kan man ikke i stedet få ta tilleggsfag?

UNIVERSITETETS porter er allfor trange for mange. Puggeskolen er ingen god omvei, mener dagens debattant. Arkivfoto

Puggeskole er en dårlig skoleform

I Dagbladet forleden pekte Arne Finborud, meget betimelig, på at elever fra videregående skole, som ønsker å forbedre sine karakterer med tanke på adgang til lukkede studier, kan gå opp til enkeltekamen i fag der de ønsker å forbedre sin karakter, igjen og igjen, år etter år.

«Du skal være passe dum i skolen for å unngå en sekser ved å pugge kjemi i ett år,» sier han meget treffende. Videre peker han på at privatskoler rundt om i landet fylles opp av elever som skal forbedre sin eksamen i enkeltfag, og antyder at elevklientellet her ofte består av unge mennesker med pengesterke foreldre.

DEBATT

Thorleif Olsang
tidl. skolesjef

SIDE 3

«Almendannelse»

Det som tidligere het examen artium, og dannet avslutningen på «den høiere almenstående skolen», var i sin intensjon og faglige innhold noe mer enn rene kunnskapsprøver i enkeltfag. Ved siden av å skulle dokumentere målbar innsikt innen ganske mange områder, var denne eksamen også en modenhetsprøve som skulle vise de unges evne til å håndtere de kunnskaper de angivelig

hadde ervervet seg. Den skulle borge for at den unge ved skoletidens slutt hadde tilstrekkelig av det man forsto med «almenndannelse».

I den akutte situasjon en eksamen faktisk er, skulle man dokumentere faktisk viten, samt evne til å kombinere, resonnerere og fremstille. Situasjonen er tilnærmet den samme som man ofte møter ellers i livet, hvor man i en gitt situasjon, i løpet av en begrenset tid, må mobilisere alt hva man sitter inne med av innsikt og viten.

Dårlig skoleform

De skolefolk som i sin tid utformet den høyere skolen så på examen artium som et hele, og tenkte seg ikke at det skulle være muligheter til å forbedre resultatet, ved å ta opp igjen enkelte fag, gang etter gang. Skulle man forbedre resultatet, måtte hele eksamen taes om igjen, og det var bare begrenset adgang til å kontinuere, som det het.

Ordringen slik den er i dag forekommer meg å være en dårlig form for skole. Man terper opp og opp igjen, de samme fagene, pugg og memorerer. Lærernes oppgave er i første rekke å dytte kunnskaper inn i de unges hjernebakter, spikre dem der, samtidig som de gir dem gode råd og tips om hvordan det er larest å anvende dette i eksamenssituasjonen.

Tilleggsfag?

Adgangen til universitet og høyskoler er etter min mening allfor sterkt knyttet til et bestemt antall poeng fra den videregående skolen. La gå med at det stilles bestemte krav for å

komme inn ved bestemte studier. Imidlertid mener jeg at jernhard og orkesløs trening innen «ovøvelser», man kanskje allerede har fått sterk avsmak for, er en slett disponering av tid og krefter.

Hvorfor kunne ikke resultatene forbedres ved å ta eksamen, f.eks. grunnfagseksamen, i andre fag enn det fag man hadde bestemt seg for skal bli hovedstudiet, men da uttrykkelig forutsatt at det ble gitt tilleggsoppgang for dette så det monnet?

Et slikt tilleggsfag, som kanskje var helt forskjellig fra det som skulle bli vedkommendes spesialfelt, tror jeg faktisk ville bidra til å gjøre livet hans rikere.

Bryter ned respekten

En lektor ved Trondheim private gymnas er fortornt over skepsisen til slike forbedringskurs, som han mener er både nyttige og velsignelsesrike. «Jeg er fullt klar over at de mange «privatgymnas» – jeg kaller dem det – rundt om i landet ser med stor uro på at et vesentlig element i deres eksistensgrunnlag kan stå i fare for å rykkes bort.

Imidlertid skal ingen komme og fortelle meg at en slik form for skole, som har som eneste mål å forbedre en karakter, representerer noen inspirerende og meningsfylt undervisning og pedagogikk. Innprenting og eksamensdrill vil her uvegerlig bli sentrale elementer.

Denne form for skole bidrar i virkeligheten til å bryte ned respekten for meningsfull kunnskapstilleggelse, samtidig som den stimulerer til et kynisk og beinhardt karakterjag.